

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי זֵהָר חֲדָשׁ

מִבְּאֵר בִּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים
ל"ב כרכים של לי חלקים
כרך ל"ב - חלק י"ב

קונטרס 942

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

בואו ונקבל על עצמינו כל אחד ואחד מאתנו לעשות פעולה גדולה ולעזור לרחל אמנו שמבכה על בניה ונזכה לסוף הפסוק "ושבו בנים לגבולם".

ידועים דברי הגר"א במשלי (י"ב, י"ד), שמבאר גדל הזכות שיש למזכי הרבים ולמוכיח את חברו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל המוכיח את כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע מקבל ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.. - עתה הפל בידך - אתה יכול לחלק ספר "ערפה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד וזהר הקדוש בכל יום. וכל הלומד שעה זוהר הקדוש בשבת עולה לו למאה מליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה יום טוב, לכל ימי חייו, תגיע ל-640 מליארד שנה תורה. ואם בזכותך תתארגן שעור לעשר יהודים, תגיע ל-6 טריליון ו-400 מליארד שנה תורה. - ובזהר הקדוש (פרשת ויצא קס"א) כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינתא שריא, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל-6 זיליון ו-400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גדל השכר הנצחי שיש לך מפיך בודאות!!! [לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 054-8436784, "מפעל הזהר העולמי"].

אנו מודים לכל מי שיש לו חלק בלמוד הקדוש הזה ובפרט להרב מרדכי אלפיה שליט"א ולישיבת "יאיר נתיב" מיסודו של המקבל האלוקי המלובן רבי יצחק אלפיה זכותו יגן עלינו בנן של קדושים ומקבלים תלמידי הרש"ש הקדוש בישיבת בית א-ל תובכ"א, שפעל רבות לזכות את הרבים ולהציל את כלל ישראל מגזרות קשות (והיה בידידות מפלאה עם המקבל הצדיק הנסתר ראש הל"ו רבי מנחם מנשה זכותו יגן עלינו בעל "אהבת חיים", שכן אמר עליו בעל ההלואה הצדיק רבי מרדכי שרעבי זכותו יגן עלינו), ובזמן מלחמת העולם השנייה ובזמן שכל יושבי ארץ הקדש היו בפחד גדול, הלך להתפלל ולעשות תקונים על קברי צדיקים.

מורי ורבותי!!! אנו מיחלים ומצפים שמקדוש השם הגדול היוצא מן הקבוץ הזה, שהתארגנו להתחיל ולסיים הזהר הקדוש

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי הית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת...] [לבנים...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים...] אמן סלה.

ומשניות בסייעתא דשמיא אצל ציונה של אמנו רחל עליה השלום, יביא לנו השם יתברך במהרה את הקבוץ גליות השלם בביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

ונתחיל בתפילה וכלם יאמרו יחד: "רבנו של עולם אלהי הצבאות יושב הכרובים, הנה באתי כהיום להשתטח ולהתפלל על קבר רחל אמנו אשר הבטחת לנו שבזכותה ושבנו בנים לגבולם, לכן אפיל תחנתי לפניך, שתשמע לקול בכייתיך כמו שנאמר (ירמיהו ל"א, י"ד): "קול ברמה נשמע... רחל מבכה על בניה וגו'" והקדוש ברוך הוא משיבה (ירמיהו ל"א, ט"ו): "יש שָׁכַר לַפְעֻלְתְּךָ נָאם ה'... ושבנו בנים לגבולם".

וכן תאזין ותקשיב ברחמיך הרבים גם את תפילתי ואת תחנתי אשר הנני מתפלל פה על קברה...". ובזכות תפילת רבים תחוש לגאלנו ברחמים.

אנא מלך מלא רחמים, הנני באתי היום להשתטח על קבר רחל אמנו. שתזכני בזכות מעשיה הטובים שעשתה כל ימיה ולמען זכותה וצדקתה ותפלתה שזכרת להבהיותה עקרה ותפתח את רחמה, כמה שנאמר, "ויזכר אלהים את רחל, וישמע אליה אלהים, ויפתח את רחמה" (בראשית ל, כ"ב). ולמען צדקת לבבה אשר עשתה עם אחותה לאה, שמסרה לה הסימנים כדי שלא תבוש מרמאות לכן אביה, כן תזכור לנו זכותה וצדקתה עלי ועל כל עמך ישראל, שתקבל את תפלתנו ותאזין שועתנו מה שאנחנו מבקשים מלפניך, ותמלא משאלות לבבנו לטובה, ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, והטה אזנך ושמע, פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה, פי היינו לעג וקלס בגויים, ואומרים אין תוחלת ותקוה. ואם לא למעננו, למענך פעל, עד מתי יהיה עוץ בשבי ותפארתך ביד צר. והנה פאשר קבלנו על ידי חכמינו זכרונם לברכה, שאבינו יעקב שקבר את רחל אמנו בדרך ולא הביאה לבית לחם, היה על פי הדבור. כדי שתהיה לעזרה לבניה, פשהגלה אותם נבוזראדן והיו עובדים דרך שם, יצאה רחל אמנו מקברה ובקשה עליהם רחמים, כמו שנאמר: "קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה פי איננו". ואתה ה' אלהינו, השבת לה, כמו שנאמר: "כה אמר ה', מנעי קולך מפכי,

בתורה אלא כמה שלבו חפץ. יש שלבו חפץ בסתרי תורה, במעשה בראשית ובמעשה מרפכה, ויש שאין רוצה אלא בפשטי התורה. שפשטים הם מהצד של עבד, וסודות מהצד של המלך. אדון ועבד. ומשום זה לזה נקרא שתול, ולזה נטוע. שתול, שאין לו קשר. ונטוע, שאין לו עקירה.

והנחה של שבת בראשית יחידו של עולם, היא השכינה שבת המלכה, לא צריך לעשות בה עקירה מאותו חפץ, שנאמר בו כי אם בתורת ה' חפצו, ופרשה רבותינו. אלא להיות בו קבוע. אבל מצד של העץ טוב ורע, צריך לעשות בו עקירה שיהיה מטלטל וגולה ממקום למקום, כמו שבארנו רבותינו של המשנה, אף חבב עמים וגו' (דברים א) - אלו אותם שמכתתים רגליהם ממדינה למדינה.

ודרשים אותו שפך אומר, בזמן שאפה חובב עמים בגלות בחטאי הדור, כל קדשיו יהיו בידך. ואחר כך אמר והם תכו לרגלך, אלו אותם שמכתתים רגליהם ממדינה למדינה וממקום למקום לשא ולתן במשוא ומתן של תורה, שהולכים מטלטלים ממקום למקום, נחשב להם כגלגול.

ושבעה מיני עניות נחשב לו לאדם כשבעה מדורי גיהנם, שלכלם יורד אדם, ובתשובה עולה, שעליהם נאמר ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם. משום שחטא אדם בשבעה מינים, שהם חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון וזית שמן ודבש. ומשום זה היו אומרים רבותינו של הטהה.

לאתעסקא בר נש באורייתא אלא כמה שלבו חפץ. אית שלבו חפץ בסתרי אורייתא, בעובדא דבראשית ובמעשה מרפכה. ואית דלא בעי אלא בפשטי אורייתא, דפשטין אנון מסטרא דעבד ורזין מסטרא דמלפא. אדון ועבד. ובגין דא לדא אתקרי שתילא ולדא נטוע. שתול דלית ליה קשירא. ונטוע דלית ליה עקירא.

והנחה דשבת בראשית יחידו של עולם, איהי שכינתא שבת מלכתא, לא צריך למעבד ביה עקירא מההוא חפץ, דאתמר ביה כי אם בתורת ה' חפצו ואוקמוה רבנן. אלא למהוי ביה קבוע. אבל מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, צריך למעבד ביה עקירא למהוי מטלטל וגלי מאתר לאתר, כמה דאוקמוה רבנן דמתניתין, (דברים לג א) אף חובב עמים וגו', (דף קכו ע"ב) אלין אנון דמכתתין רגליהון ממדינה למדינה.

והרשינן ליה דהכי קאמר בזמנא דאת חובב עמים בגלותא בחובין דדרא. כל קדושיו יהיו בידך, ולבתר אמר והם תכו לרגליך, אלין אנון דמכתתין רגליהון ממדינה למדינה ומאתר לאתר, לשא ולתן במשא ובמתן דאורייתא, ועל דאזלין מטלטלין מאתר לאתר אתחשיב לון כגלגול.

דשבע מיני עניות אתחשיב ליה לבר נש כשבע מדורין דגיהנם, דלכלהו נחית אדם ובתיובתא סליק, דעליהו אתמר (ויקרא כו כח) ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם. בגין דחב אדם כשבעה מינין דאנון חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון זית שמן ודבש. ובגין דא הוו אמרי רבנן דמתניתין אילן שאכל אומרים רבותינו של המשנה, אילן שאכל אדם הראשון חטה.

ואחרים אומרים תאנה היתה. ולא היו חלוקים בדבריהם, שהכל אמת. ששבעת המינים נטועים בארץ, חטה ושעורה.

והינו מה ששנינו, בעצרת על פרות האילן נדון כל העולם. לכלם קרא אילן אחד מצד אחד. ומצד אחד נפרדים לשבעה מינים. כמו לולב שהוא אגדה אחת למטה ולמעלה, נפרדים המינים כל אחד לחלקו, כמו החיות שנאמר בהן (יחזקאל א) ופניהם וכנפיהם פרוות מלמעלה. ולמטה, שתיים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה.

אשריו העץ שהוא שתול על פלגי מים של התורה. ויותר מי שהוא מהצד של עץ החיים, שנאמר בו (בראשית א) אשר פריו יתן בעתו, וזו השכינה, ולא מוציאי מעת שלו. אני ה' בעתה אחישנה. בעתה, שבעים ושנים פנים לתורה, שהוא ת' מן עת, ועלהו לא יבול. כמו שמלתך לא בלתה מעליך.

וכך אשר יעשה יצליח - אלו מצוות עשה, שנאמר עליהן וכל אשר הוא עשה ה' מצליח בידו. (מים הינו שכתוב על פלגי מים) ופרשוהו בעלי המשנה שהיא התורה, שנאמר בה שמה מים מבורך וגו'. ופרשוהו, בור - מים מכנסים. באר מים חיים. זהו שכתוב מעין גנים באר מים חיים.

מהצד של עץ הדעת טוב ורע, היא מים מכנסים למקוה. מים מכנסים סרוחים. אלו מצד הטוב, ואלו מצד הרע. והמים המכנסים (למקוה) אלו הלכות ולקויות שהן כמו לקט שכחה ופאה לעני, כף המים המכנסים לאותו שנאמר עני בתורה ובמצותיה, שאין לו

אדם הראשון חטה היה. ואחרנין אמרין גפן הוה. ואחרנין אמרין תאנה היתה, ולא הוה חולקין במלוליהו, דכלא קשוט. דשבעת מיניו נטועין בארץ, חטה ושעורה.

והינו דתנן, בעצרת על פרות האילן נדון כל עלמא. פלהו קרא לון אילן חד מסטרא וחד. ומסטרא אחרא מתפרשן לשבעה מינין. כגון לולב דאיהו אגדה חדא לתתא ולעלא מתפרשן מינין כל חד לחולקה. כגונא דחיון דאתמר בהו (יחזקאל א יא) ופניהם וכנפיהם פרוות מלמעלה. ולתתא, שתיים חברות איש ושתיים מכסות את גויתיהנה.

וכאן איהו עץ דאיהו שתול על פלגי מים דאורייתא. ויתיר מאן דאיהו מסטרא דאילנא דחיי, דאתמר ביה אשר פריו יתן בעתו (תהלים א ג), ודא שכנתא ולא אפיק מעת דילה. (ישעיה סבב) אני ה' בעתה אחישנה. בעתה ע"ב פנים לתורה, דאיהי ת' מן עת ועלהו לא יבול. כגון (דברים ח ד) שמלתך לא בלתה מעליך. וכך אשר יעשה יצליח. אליו פקודין דעשה.

דאתמר עליהו (בראשית לט א) וכל אשר הוא עשה ה' מצליח בידו. (מים הינו דכתיב על פלגי מים) ואוקמוהו מארי מתניתין דאיהי אורייתא דאתמר ביה (משלי ה טו) שתה מים מבורך וגו'. ואוקמוהו בור מים מכנסים. באר מים חיים. דדא הוא דכתיב (שה"ש טו ט) מעין גנים באר מים חיים.

מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, איהי מים מכנסים למקוה. מים מכנסים סרוחים. אליו מסטרא דטוב. ואליו מסטרא דרע. ומים מכנסים (למקוה) אליו הלכות ולקויות דאנון כגון לקט שכחה ופאה לעני. הכי (אנון) מים מכנסים לההוא דאקרי עני

באורייתא ובפקודין דילה, דלית ליה אלא מה דיהבין ליה, דאשתקנא מלבר על ידי אתרא. אבר אלון דסטרא דאילנא דחיי, אנון דמן לבאר מים חיים, דלית להו פסיקו, ודמן לעץ דאיהו נטוע על פלגי מים, או שתול דאעקרו ההוא אילנא מאתר דיבשה ושתלו ליה על פלגי מים, דאנון משלשים באורייתא.

ואתקריאו פלגי מים, על שם דאית להו פלגתא במתניתין דילהון והכי פלגתא דאילנא דחיי, איהו מים עליונים זכרים, מים תחתונים נקבות, ואנון בוכים בגין דלא יהו רחוקין מקדשא בריך הוא. וקדשא בריך הוא עביר בהו פלגתא, דשוי פלגו לעלא מן רקיעא, ופלגו לתתא מרקיעא. בגין למהוי אשתמודע חלוק בן דכורין לנוקבין. בגין כך שוי קדשא בריך הוא הבדלה בין אנפין דדכורא לאנפין דנוקבא.

והאי איהו מחלקת לשם שמים דסופו להתקים. אבל פלהו אחד, כגון דאתמר באדם ואתתה (ישעיה נא ב) כי אחד קראתיו. ואת א' תוכיח דאיהי י' לעלא מים דוכרין. י' לתתא מים נוקבין. כגון י"י מן יאהדונה"י אשתארו שית אתון באמצעיתא, בין י"י מן יאהדונה"י כחשבון ו' מן א' דאיהו רקיע באמצעיתא. ועלה אתמר (יחזקאל א כו) וממעל לרקיע אשר על ראשם. ואתמר ביה דמות כמראה אדם עליו למעלה, ודא א' מן אדם. וראו כל פלגתאן שוין. דאית פלגתא למיפלג בין טוב לרע. ואת פלגתא למיפלג בין דכורין לנוקבין, כגון מארי מתניתין, דדא הוא חולק על ההלכה דילה, למהוי מים עליונים לאתגברא על נוקבא דאיהי מים

אלא מה שנותנים לו, שנשקה מבחוץ על ידי אחר. אבר אלון של צד של עץ החיים, הם דומים לבאר מים חיים שאין להם הפסק, ודומים לעץ שהוא נטוע על פלגי מים, או שתול שעקרו אותו האילן ממקום של יבשה ושתלו אותו על פלגי מים, שהם משלשים בתורה.

ונקראו פלגי מים, על שם שיש להם מחלקת במשנה שלהם, וכך המחלקת של עץ החיים הוא מים עליונים זכרים. מים תחתונים נקבות. והם בוכים כדי שלא יהיו רחוקים מהקדוש ברוך הוא. והקדוש ברוך הוא עושה בהם מחלקת, ששם חצי למעלה מהרקיע, וחצי למטה מהרקיע, כדי שיהיה נודע החלוק בין הזכריים לנוקביים. משום כך שם הקדוש ברוך הוא הבדלה בין פני הנזכר לפני הנקבה.

וזהו מחלקת לשם שמים שסופה להתקים. אבל כלם אחד, כמו שנאמר באדם ואתו, (ישעיה נא) כי אחד קראתיו. והאות א' תוכיח, שהיא י' למעלה מים זכרים. י' למטה מים נקבות. כמו י"י מן יאהדונה"י, נשארו שש אותיות באמצע בין י"י מן יאהדונה"י כחשבון ו' מן א' שהוא הרקיע באמצע, ועליו נאמר (יחזקאל א) וממעל לרקיע אשר על ראשם, ונאמר בו דמות כמראה אדם עליו למעלה. וזה א' מן אדם.

ורא כל המחלוקות שוות. שיש מחלקת לחלק בין טוב לרע, ויש מחלקת לחלק בין זכרים לנקבות, כמו בעלי המשנה, שזה חולק על ההלכה שלו, שהמים העליונים יהיו מתגברים על הנקבה שהיא מים תחתונים, ומי שאילים גובר. כמו הלכה של הלל

תחתונים ומאן דאלים גבר. כגון הלכה דהלל על הלכה של שמאי דשמאי תחת הלכה של הלל, אף על פי שאלו ואלו דברי אלהים חיים. אלא לאחזאה דמאן דאיהו מסטרא דנוקבא, צריך לאתפפא תחות דכורא. כגון טפה דנוקבא דאתפפא תחות דכורא אקרי בן. ואי טפה דנוקבא שלטא על טפה דכורא אקרי בת.

על הלכה של שמאי, שנכנעת ההלכה של שמאי תחת ההלכה של הלל, אף על פי שאלו ואלו דברי אלהים חיים. אלא להראות, שמי שהוא מצד הנקבה, צריך להכנע תחת הזכר, כמו טפה של נקבה שנכנעת תחת הזכר שנוקרא בן. ואם טפת נקבה שולטת על טפת הזכר, נקרא בת.

וכאן הוא סוד ויהי כעץ שתול על פלגי מים, של אותם סודות התורה שבעל פה, ונקראו דברי אלהים חיים מצד של עץ החיים, ועליהם נאמר (משלי כא) פלגי מים לב מלך ביד ה' על כל אשר יחפץ יטנו.

ויש מחלקת על לבושי א' מן אדם, והינו זכר ונקבה, כמו אלו שחולקים על הפסקות של לבושי הגבירה, ועושים להם פמה ישוברים. עליהם נאמר ועלהו לא יבול. כמו שמלתך לא בלתה מעליך. ואינם כאותם לבושים של אסור טמאה פסול, שהבגדים הללו של רבותינו שמתבלים, שמתחככים בהם השדים. וכל אשר יעשה יצליח - אלו מצוות עשה.

ועוד, תורה נקראת חומה, כמו והמים להם חמה מימינם. והיא חמה לאמות העולם שלא קבלו אותה, כמו מצרים שנעשתה להם חמה, וטבעו בה ומתו. והינו פי ישרים דרכי ה' וגו'. מצד תימין נקראת השכינה חומה, מצד החסד ששם חכמה. ומצד הגבורה - ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב. ומצד העמוד האמצעי נקראת רוח גדולה וחזק. גדולה מצד החסד, וחזק מצד הגבורה, ביד חזקה וגו'. גדולה וירא ישראל את היד

והכו איהו רזא ויהי כעץ שתול על פלגי מים, דאנון רזין דאורייתא דבעל פה. ואתקריאו דברי אלהים חיים מסטרא דאילנא דחיי. ועליהו אתמר (משלי כא א) פלגי מים לב מלך ביד ה' על כל אשר יחפץ יטנו.

ואית פלגתא על לבושי א' מן אדם והינו דבר ונוקבא. כגון אלין דחולקין על פסקות דלבושי מטרוניתא, ועבדין לון פמה פרוקין, עליהו אתמר (תהלים א ג) ועלהו לא יבול. (דברים ח ד) כגון שמלתך לא בלתה מעליך. ולאנון כאנון לבושי דאסור טמאה פסול, דהני מאני דרפגן דבלו דמתחככי שדים בהו. וכל אשר יעשה יצליח, אלין פקודי דעשה.

ועוד אורייתא אתקריאת חומה, כגון (שמות יד כב) והמים להם חמה מימינם. ואיהי חמה לאמין דעלמא דלא קבילו לה, כגון מצרים דאתעביד לון חמה וטבעו בו ומתו. והינו (הושע י ד) כי ישרים דרכי ה' וגו'. מסטרא דימינא אתקריאת שכינתא חומה מסטרא דחסד דתמן חכמה. ומסטרא דגבורה, (זכריה ב ט) ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב. ומסטרא דעמודא דאמצעיתא אתקריאת (מ"א יט יא) רוח גדולה וחזק. גדולה מסטרא דחסד. וחזק מסטרא דגבורה (שמות יג ט) ביד חזקה וגו'.

גדולה וירא ישראל את היד הגדלה (שם יד לא). מתרויהו מפרק הרים ומשבר

הגדלה. משניהם מפרק הרים ומשבר סלעים. שהם אמות העולם שלא קבלו תורה. מרוח ה', שנגמר בו ונחה עליו רוח ה'. ונקראת רעש. זהו שכתוב ואשמע אחרי קול רעש גדול וגו'. ועתיד להעביר רעש של הצד האחר, שנגמר בו לא ברעש ה' (מלכים א ט'). ונקראת אש. זהו שכתוב פה דברי כאש נאם ה'. ועתיד ללחץ האש של הצד האחר, שנגמר בו לא באש ה'.

נשאר המלך בקול דממה דקה, שהיא שכינה, תפלה בחשאי, שבה אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. שבארבעה היא רביעית דקה, שהיא השכינה. אבל שלש קלפות, שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל ובשנה הרביעית יהיה כל פרוי קדש, זה קול דממה דקה. ומשום זה נכנסו ארבעה לפרדס. שלשה שנכנסו בשלש שנים ערלים - אחד הציץ ומת, ואחד הציץ ונפגע, שלישי יצא לתרבות רעה. הרביעי שנכנס בשנה הרביעית - קדש הלולים לה'. נכנס בשלום ויצא בשלום. וזהו סוד של הפרדס בתוך הגן שהוא: פ' פשט, ר' ראיה של פסוק, ד' דרשה, כמו שבארנו אין משיבין על ההגדה.

בשרשה האלו נפלו שלשה עליוני עולם ונכשלו. הרביעי שהוא ס' סוד, רבי עקיבא נכנס בשלום ויצא בשלום. ומשום זה נקראת התורה ג'". זהו שכתוב ג'". נעול. ג'". סדרים של תורה נסתרם וחתומים, והינו מעין חתום. כמו יין חתום וסתום שלא מנסף אותו גוי, אף כף צריכים להיות סודות התורה. זהו שכתוב לא עשה כן לכל גוי. כ"ן בגימטריא סו"ד. ומשום זה פרושה בעלי המשנה, אסור

סלעים, דאנון אמין דעלמא דלא קבילו אורייתא. מרוח ה' דאתמר ביה (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח ה'. ואתקריאת רעש. הקדא הוא דכתיב (יחזקאל ג יב) ואשמע אחרי קול רעש גדול וגו' ועתיד לאעברא רעש דסטרא אחרא דאתמר ביה לא ברעש ה' (מלכים א ט'). ואתקריאת אש, הקדא הוא דכתיב (ירמיה כג כט) הלוא פה דברי כאש נאם ה'. ועתיד ללחץ אשא דסטרא אחרא, דאתמר ביה לא באש ה'.

אשתאר מלכא בקול דממה דקה, (דף קכח ע"א) דאיהי שכינתא צלותא בחשאי, דבה (תהלים נא יז) אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך דבארבעה איהי רביעאה דקה, דאיהי שכינתא. אבל תלת קלפין (ויקרא יט כג) שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל ובשנה הרביעית יהיה כל פרוי קודש וגו', דא קול דממה דקה. ובגין דא ארבע נכנסו לפרדס, תלת דעאלו בתלת שנים ערלים חד הציץ ומת. וחד הציץ ונפגע. תליתאי יצא לתרבות רעה. רביעה דעאל בשנה הרביעית קדש הלולים לה' עאל בשלם ונפק בשלם. ודא רזא דפרדס בתוך הגן דאיהו פ', פשט, ר' ראיה דפסוק, ד' דרשה, כמה דאוקמוה אין משיבין על ההגדה.

בארין תלת נפלו תלת עלאי עלמא ונכשלו. רביעאה דאיהו ס' סוד. רבי עקיבא עאל בשלם ונפק בשלם. ובגין דא אתקריאת אורייתא ג'". הקדא הוא דכתיב (שה"ש ד יב) גן נעול. ג'". סדרים דאורייתא סתימין וחתמימין. והינו מעין חתום, כגון יין חתום וסתום דלא מנסף ליה גוי, אוף הכי צריך למהוי רזין דאורייתא, הקדא הוא דכתיב (תהלים קמז כ) לא עשה כן לכל גוי. כ"ן בגימטריא סו"ד. ובגין דא אוקמוה

לגלות סתרי תורה לגוי, שלא ינסף אותם לעבודה זרה.

ואם תאמר, הרי פשוטה רבותינו שאנשי כנסת הגדולה הרגו את האריה של העבודה זרה שהוא יצר הרע, דמיונו כאריה, עליו אמר דוד (תהלים י) יארב במסתר כאריה בסכה יארב לחטוף עני, ואין עני אלא עני מהתורה וממצוותיה.

משום שעתידים להיות ישראל בדיח בגלות, וכדי שלא יהיו טועים בו בכבוד המס ובכבוד המלאכה באבוד הדעת, הרגו אותו. וכדי שלא יתפשטו בעריות, סמאו את עיני יצר הרע של בני אדם, ופרשוהו שאריה של עבודה זרה, כשתפסו אותו בנימה אחת של נשר ממונו, צנח קול עד ארבע מאות פרסה. משום זה הכניסו אותו בכלי של עפרת, ולא נשמע בו קולו, ושרפו אותו באש, לקיים בו (דברים ז) פסילי אלהיהם תשרפון באש. וזכו שתקנו האבות שלש תפלות בזמנים ידועים, כף תקנו רבנן לשלש את שנותינו במקרא במשנה ובתלמוד. ובגללם בארו שעתיד הקדוש ברוך הוא לומר, קבעת עתים לתורה? ופרשוהו, שמי שמתעסק במשנה (בתלמוד), כאלו התעסק בכל, משום שהיא כלולה במקרא במשנה ובתלמוד. ומשום זה נאמר באהרן, (ויקרא טו) בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעולה. בפר לכפר על העגל, ואיל להזכיר את עקדת יצחק.

ועוד, במקרא תקנו שמלמד לא יהיה רשאי ללמד יותר מעשרים וחמשה תינוקות, וסוד הדבר - מימין כ"ה תברכו, מצד השמאל הלוא כ"ה דברי פאש נאם ה'.

מארי מתניתין אסור לגלצה סתרי תורה לגוי, דלא ינסף לון לעבודה זרה.

ואי תימא הא אוקמוה רבנן דאנשי כנסת הגדולה קטלו לאריה דעבודה זרה דאיהו יצר הרע, דמיונו פאריה, דעלה אמר דוד (תהלים י) יארב במסתר כאריה בסכה יארב לחטוף עני. ולית עני אלא עני מאורייתא ומפקודין דילה.

בגין דעתידין ישראל למהוי בגלותא בדוחקא, ובגין דלא להוי טועין ביה בכבוד המס ובכבוד המלאכה באבוד דדעת קטילו ליה ובגין דלא יתפשטו בעריות סמו עיני דיצר הרע דבני נשא ואוקמוה דאריה דעבודה זרה כד תפסו ליה בנימא חדא דנשר מנה. צונח קלא עד ארבע מאות פרסה. בגין דא עאלו ליה במאנא דעפרת ולא אשתמע קלה בה, ואוקידו ליה בנורא, לקיים ביה (דברים זכה) פסילי אלהיהם תשרפון באש.

ובגונא דתקיננו אבהן תלת צלותין בעתין ידיען הכי תקינו רבנן לשלש שנותינו במקרא במשנה בתלמוד. ובגיניהו אוקמוה דעתיד קדשא בריהו הוא למימר קבעת עתים לתורה. ואוקמוה דמאן דמתעסק במשנה (גלע"ד בתלמוד) כאילו התעסק בכלא. בגין דאיהי פלילא במקרא במשנה בתלמוד. ובגין דא אתמר באהרן (ויקרא טו א) בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעולה. בפר לכפרא על עגלא. ואיל לאדפרא עקדת יצחק.

ועוד במקרא תקינו דמלמד לא יהא רשאי לאולפא יתיר מעשרין וחמשה תינוקות. ורזא דמלה מימינא (במדרב ר כג) כ"ה תברכו, מסטרא דשמאלא (ירמיה כג כט) הלוא כ"ה דברי פאש נאם ה'. והינו (שמות ב יב) ויפן כ"ה וכו'.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה ישארו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יְתַגְדַּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמנ) בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמנ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמנ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמנ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמנ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמנ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמנ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמנ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׂעִרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּהּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפיץ על הגבעות:
 דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר פתלנו
 משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים:
 ענה דודי ואמר לי קומי לך רעייתי יפתי ולכי לך.

(בשיר השירים פ' ב. ה-י)

בואו ונצא לקבל פני משיח צדקינו ברחמים – "בספרא דא יפקון מון גלותא ברחמי" (זוה"ק)

**ספר הזוהר המחולק ל-960 קונטרסים 30 קונטרסים ב-32 קופסאות,
 וכן בכמה דקות יוכלו כל ישראל כאיש אחד בלב אחד
 לסיים את כל הזוה"ק אלפי פעמים.
 וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו,
 ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוה"ק.**

**על כן אחי ורעי בואו ונחיש הגאולה
 כלמדנו זוהר הקדוש באחדות
 כל ל"ב ישראל, על ידי כמה אופנים:**

- א.** כל אחד יקח קופסה שיש בה 30 חלקים של הזוה"ק (המחולק לתתק"ס חלקים (960)), וילמד קונטרס אחד בכל יום כשבע דקות [במשך חודש ימים] עם עוד 31 שהם ביחד ל"ב [32] איש, מסיימים את כל הזוה"ק בחודש, וזה אפשר בקלות, ובכך יסיימו יחדיו את הזוה"ק בכל חודש.
- ב.** כל אחד יחלק לחבריו חוברת אחת בסך הכל לחלק ל-30 איש (שזה לא קשה), ובכך יוכלו זכויותיו לאלפים ולרבבות, (וכבר הובאו דברי הזוה"ק בפרשת תרומה (קנ"ח ע"ב), מגודל מעלת "מזכה הרבים"), **וכל ל"ב יהודים (32) שיעשו כן מסיימים את כל הזוה"ק.**
- ג.** לחלק לל"ב [32] בתי מדרש, ושם אחרי התפילה, [ג' פעמים ביום], ילמדו כשבע דקות [7] ציבור של 30 איש, **וכך יסיימו את כל הזוה"ק כמה פעמים ביום.**

בידינו הדבר להחיש את הגאולה
 ולזכות לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ברחמים.

**מפעל הזוהר העולמי נחל לניש 24/8 בית שמש
 טל: 0548-436784**